

Predmet: Fazlija Ajdari i dr. – Gnjilanska grupa

Poslovni broj predmeta: K-Po2 33/10 I K-Po2 43/10

Glavni pretres: 6.10.2009.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Saslušanje svedoka Predraga Stevanovića

Svedok je brat od strica ubijenog Slavoljuba Ristića (1962.) zvanog *Cacko*.

Do avgusta 1999. godine živeo je u Gnjilanu/Gjilan. Oko 1. jula te godine Slavoljub i on krenuli su do zgrade gradske opštine kako bi se Slavoljub prijavio na konkurs za posao jer je do tada radio u OSCE-u. Trebalo je da kupe formulare u kiosk u ispred zgrade opštine, ali kako je kiosk bio zatvoren a prodavca nisu uspeli da pronađu, krenuli su kući autom marke *mini moris*. Kada su oko 13:00 časova stigli do raskrsnice gde je jedan put vodio prema autobuskoj stanici i dalje prema Uroševcu/Ferizaj morali su da se zaustave jer im je put preprečilo vozilo marke *lada*. Vozač tog auta stajao je pored i razgovarao sa jednim bricom, čija je berbernica bila pored puta. Slavoljub je izašao i pitao tog vozača da pomeri auto, ali mu je ovaj odgovorio da malo sačeka. Dok su čekali u autu iza njih se zaustavilo drugo vozilo marke *opel askona*. Vozač je izašao, prišao njihovom autu i pozvao Slavoljuba da izađe iz auta da porazgovaraju. Slavoljub je izašao i svedok je video kako razgovara da dvojicom muškaraca. Na kratko se vratio da uzme cigarete i rekao mu da razgovaraju o nekom automobilu jer je Slavoljub bio automehaničar. Kada se vratio kod one dvojice vozač *lade* je pomerio auto, tako da je svedok prešao na vozačevo mesto i odvezao auto do obližnje ulice da ne bi stajao na putu. Kada se parkirao primetio je da su *lada* i *opel* otišli putem prema autobuskoj stanici. Vratio se na mesto gde je Slavoljub razgovarao sa dvojicom muškaraca, ali više ga nije bilo. Plašio se da krene za njima već je njegovu otmicu prijavio KFOR-u i OSCE-u. Takođe, pozvao je Zorana Arsića koji je radio u opštini i on mu je rekao da *od toga nema ništa* i da je dobro prošao što i njega nisu odveli. U toku prošle godine [svedok nije bio siguran koje godine] porodici je javljeno da je Slavoljubovo telo identifikovano. Preuzeli su ga na Merdaru/Merdar [granični prelaz sa Kosovom] i sahranili ga u Vranju.

Osim Slavoljuba, nakon bombardovanja, oteto je mnogo Srba od strane OVK. Kružile su priče da otete vode u *Internat, Dom vojske*, osnovnu školu za Albance u naselju Čenar česma i da ih tamo maltretiraju. Tako su oteti Dragan Arsić i Srećko Lazić dok je Dragoljub Stojanović ubijen na pragu svoje kuće. Njegov zet sa drugom otet je i doveden u *Dom vojske*, gde je bio Štab OVK, ali su pušteni nakon što su pretučeni.

Zbog pogoršane bezbednosne situacije, nedelju dana nakon otmice Slavoljuba, porodicu je odveo u Vranje dok se on sledećeg dana vratio kako bi čuvao kuću. U avgustu 1999. godine jedan komšija mu je dojavio da će ga ubiti i da ima oko pola sata da pobeđe. Pobegao je zajedno sa stricem [Petrom-ocem Slavoljuba], bratom Draganom [rođenim bratom Slavoljuba] i njegovom suprugom i ostavio sve što je imao.

Optužene ne poznaje i ne seća se da ih je viđao u Gnjilanu/Gjilan.

Saslušanje svedoka oštećenog Dragana Ristića

Svedok je rođeni brat ubijenog Slavoljuba Ristića zvanog *Cacko*.

Svedok je do avgusta 1999. godine živeo u Gnjilanu/Gjilan. Dana 25.06.1999. trojica pripadnika OVK došli su u njegovu kuću i tražili da preda oružje. Predao je lovačku pušku i lovački karabin, nakon čega su ga odveli u *Internat* na ispitivanje. Na kapiji je bilo obezbeđenje sa oružjem. Na ulazu je sreo jednog poznanika, čijom zaslugom ga nisu tukli i nakon ispitivanja su ga osobodili. Ispitivao ga je oko jedan sat čovek sa ožiljkom iznad usne. Kada je razgovor završen odvezli su ga do kuće i oduzeli mu auto marke *opel*.

Njegov brat Slavoljub je 5.07.1999. godine zajedno sa Predragom Stevanovićem krenuo da se prijavi za posao. Pripadnici OVK su ga izveli iz auta u centru grada i od tada je nestao. Njegov nestanak prijavio je Crvenom krstu. Očekivao je da je će ga neko pozvati i tražiti otkup za Slavoljuba, ali to se nije desilo. Čuo je da je njegov brat odveden u Mališevo/Malishevë, gde su u jednoj kuću zatvarani Srbi. Članovi porodice dali su uzorke za DNK analizu 2003. godine. U toku 2006. porodica je obavestena da je njegovo telo identifikovano. Preuzeli su ga na Merdaru/Merdar [granični prelaz sa Kosovom] i sahranili ga u Vranju. Njegovo telo je ekshumirano sa gnjilanskog gradskog groblja, nakon čega je prebačeno u Prištinu/Prishtinë na identifikaciju.

Otmice Srba počele su čim se srpska vojska povukla sa Kosova, 12. juna 1999. godine. Simonović Siniša otet je 3. jula 1999. On je bio sekretar srednje škole. Njegovo telo je pronađeno i sahranjeno u selu Šilovo/Shillovë. Nebojša Antonijević je pretučen kog gvoždare i osobođen, ali je podlegao povredama. U to vreme oteti su i Dragiša [Arsić] i [Srečko] Lazić. Kidnapovane su i žene, ali su samo dve osobođene. OVK je bila *Domu vojske*, u kancelariji na autobuskoj stanici, u gnjilanskoj kasarni...

Nakon što je napustio Gnjilane/Gjilan i prebegao u Vranje, njegov otac [Petar Ristić] je ostao u porodičnoj kući. U oktobru 1999. godine na njihov lokal je bačena bomba i jedan geler ga je pogodio. Od posledica ranjavanja je preminuo 2000. godine.